

mico Europeo, exerzan a súa actividade en España en réxime de dereito de establecemento ou réxime de libre prestación de servizos.

b) Entidades domiciliadas nun país pertencente ao Espazo Económico Europeo distinto a España autorizadas para operar no ramo de responsabilidade en vehículos marítimos, lacustres e fluviais.

c) Sucursais establecidas no Espazo Económico Europeo de entidades aseguradoras domiciliadas en países terceiros non membros do Espazo Económico Europeo, autorizadas para operar no ramo de responsabilidade civil en vehículos marítimos, lacustres e fluviais.

d) Clubs de protección e indemnización integrados no Grupo Internacional de Clubs de Protección e Indemnización.

2. En caso de que o seguro ou a garantía financeira distinta do seguro estea subscrito con entidades distintas das enumeradas no número 1 deste artigo, non se expedirá ningún certificado.

3. O seguro poderase formalizar ben mediante unha póliza específica ou ben como unha cobertura máis das pólizas que teñan subscritas os propietarios dos buques para cubrir a súa responsabilidade civil ou outros riscos.»

Tres. O artigo 8 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 8. *Solicitud e emisión do certificado acreditativo da existencia do seguro ou da garantía financeira.*

1. O certificado acreditativo da existencia de seguro ou da garantía financeira distinta do seguro solicitarano á Dirección Xeral da Mariña Mercante os respectivos propietarios dos buques ou as entidades aseguradoras que os cubran. No suposto de existencia de coaseguranza, a solicitude realizaraa a entidade abridora que exerza a representación de todas elas.

A solicitude deberase efectuar cunha antelación non inferior a trinta días desde a data en que se pretenda que teña efectos o certificado, salvo casos excepcionais, debidamente xustificadas, en que a autoridade expedidora do certificado poderá reducir o prazo.

2. A solicitude acompañarase do documento acreditativo do seguro ou da garantía financeira distinta do seguro e, debidamente cubertos, os formularios que requira a Dirección Xeral da Mariña Mercante ou a autoridade supervisora correspondente ao propietario do buque, ou a entidade ou entidades aseguradoras.

3. O certificado axustarase ao modelo uniforme anexo ao convenio e deberase arquivar unha copia na Dirección Xeral da Mariña Mercante cando sexa expedido a un buque matriculado en España.

4. A súa duración non poderá ser superior á do seguro ou da garantía financeira en que se basea a súa expedición.

5. O certificado a que se refiren os números anteriores poderase estender tanto para buques matriculados en España coma para buques matriculados nun Estado non parte.

6. O procedemento de solicitude e expedición dos certificados rexerese pola Lei 30/1992, no non disposto neste real decreto.»

Catro. A disposición derradeira primeira queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición derradeira primeira. *Habilitación de aplicación e desenvolvemento.*

Facúltase o ministro de Fomento, no ámbito das súas competencias, para ditar as normas de aplicación e desenvolvemento deste real decreto».

Cinco. Engádesse unha nova disposición derradeira segunda redactada nos seguintes termos:

«Disposición derradeira segunda. *Facultades de execución.*

O director xeral da Mariña Mercante ditará as resolucións que poidan resultar necesarias para a execución e o cumprimento deste real decreto e, en particular, para aprobar e modificar os modelos de formularios a que se refire o artigo 8.2.»

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do establecido no artigo 149.1.20.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de mariña mercante.

Disposición derradeira terceira. *Habilitación de aplicación e desenvolvemento.*

Facúltase o ministro de Fomento, no ámbito das súas competencias, para ditar as normas de aplicación e desenvolvemento deste real decreto e, en particular, para autorizar os clubs de protección e indemnización non integrados no Grupo Internacional de Clubs de Protección e Indemnización a cubrir a responsabilidade civil, en virtude particularmente da súa implantación en Estados que sexan parte dos convenios internacionais a que se refire o artigo 6.

Disposición derradeira cuarta. *Facultades de execución.*

O director xeral da Mariña Mercante ditará as resolucións que poidan resultar necesarias para a execución e o cumprimento deste real decreto e, en particular, para aprobar e modificar os modelos de formularios a que se refire o artigo 8.2.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o 21 de novembro de 2008.

Dado en Madrid o 3 de novembro de 2008.

JUAN CARLOS R.

A ministra de Fomento,
MAGDALENA ÁLVAREZ ARZA

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

18548 *REAL DECRETO 1804/2008, do 3 de novembro, polo que se desenvolve a Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal, se modifica o Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, aprobado polo Real decreto 1270/2003, e se modifican e aproban outras normas tributarias. («BOE» 278, do 18-11-2008.)*

Este real decreto ten por obxecto o desenvolvemento regulamentario da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal, así como a modificación doutras normas tributarias.

No sinalado desenvolvemento da Lei 36/2006, este real decreto introduce diversas modificacións no Regulamento da organización e réxime do notariado, aprobado polo Decreto do 2 de xuño de 1944; no Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto

1776/2004, do 30 de xullo; no Regulamento xeral do réxime sancionador tributario aprobado polo Real decreto 2063/2004, do 15 de outubro; no Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo; e por último, no Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo. Por outra parte, nas súas disposicións adicionais apróbanse diversas normas co obxecto de regular determinados aspectos do concepto de nula tributación e de efectivo intercambio de información tributaria, así como a declaración informativa a cargo das compañías subministradoras de enerxía eléctrica en relación coa referencia catastral dos inmobles.

Por outra parte, á marxe do desenvolvemento do contido da Lei 36/2006, as disposicións derradeiras modifican o Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, aprobado polo Real decreto 1270/2003, do 10 de outubro, e o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas en materia de axudas de custo e integración da renda do aforro.

Este real decreto estrutúrase en cinco artigos, tres disposicións adicionais, unha disposición transitoria e cinco disposicións derradeiras.

II

O artigo 1 do real decreto que agora se aproba modifica o Regulamento da organización e réxime do notariado, co obxecto de desenvolver os artigos 23 e 24 da Lei do 28 de maio de 1862, do notariado, en relación coa obriga de facer constar en determinadas escrituras relativas a inmobles o número de identificación fiscal dos comparecentes e os medios de pagamento empregados. En consonancia co anterior, establécese que eses datos deberán formar parte do contido dos índices notariais. Así mesmo, entre as funcións do Consello Xeral do Notariado, inclúese o deber de colaborar coa Administración tributaria nos termos sinalados no número 3 do artigo 17 da Lei do notariado.

Os artigos 2 e 4 modifican respectivamente o Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes e o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, coa finalidade de aclarar que a base da retención ou ingreso á conta cando a obriga de reter ou ingresar á conta teña a súa orixe no axuste secundario a que se refire o artigo 16.8 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, estará constituída pola diferenza entre o valor convindo e o valor de mercado.

O artigo 3 dálles nova redacción aos números 3 e 4 do artigo 32 do Regulamento xeral do réxime sancionador tributario co propósito de acomodalo á modificación do artigo 180 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, realizada pola Lei 36/2006, que eliminou o trámite de audiencia previa ao interesado antes de remitir o expediente ao Ministerio Fiscal por posible delito contra a Facenda Pública. Así mesmo, incorpórase á previsión regulamentaria o trámite de informe do servizo xurídico que corresponda, con carácter previo á remisión do expediente a delito fiscal.

O artigo 5 modifica o artigo 147 do Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, co fin de determinar as circunstancias que facultan a Administración tributaria para a revogación do número de identificación fiscal, complementando desta forma o disposto no número 4 da disposición adicional sexta da Lei xeral tributaria, na redacción dada pola Lei 36/2006.

As disposicións adicionais primeira e segunda desenvolven, respectivamente, certos elementos das definicións de nula tributación e efectivo intercambio de información tributaria reguladas na disposición adicional primeira da Lei 36/2006. En particular, especificanse cales son as cotizacións á Seguridade Social consideradas como un imposto idéntico

ou análogo ao imposto sobre a renda das persoas físicas para efectos de determinar a existencia de nula tributación nun país ou territorio, e determinanse as limitacións no intercambio de información tributaria con outros países ou territorios que orixinan que ese intercambio de información non se considere efectivo.

A disposición adicional terceira establece a obriga periódica das compañías prestadoras das subministracións de enerxía eléctrica de lle proporcionaren información á Administración tributaria relativa aos datos identificativos do contratante e a referencia catastral do inmovible e a súa localización, tendo en conta a obriga establecida no texto refundido da Lei do catastro inmobiliario aprobado polo Real decreto legislativo 1/2004, do 5 de marzo, de comunicar a estas compañías os citados datos por parte de quen contrate tales subministracións.

III

Independentemente do desenvolvemento regulamentario da Lei 36/2006, a disposición derradeira segunda modifica o Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, como consecuencia das modificacións que a Lei 35/2006 introduciu na Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, que eliminou as deducións por investimentos en cumprimento dos programas de apoio aos acontecementos de excepcional interese público, modificándose a dedución por gastos de propaganda e publicidade dos citados acontecementos, co obxecto de os adecuar a actuacións de mecenado.

A disposición derradeira terceira establece dúas modificacións do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas. En primeiro lugar, en atención ás circunstancias específicas que concorren nos condutores de vehículos dedicados ao transporte de mercadorías por estrada, establécese unha regra especial en materia de asignacións para gastos normais de estadia en virtude da cal non precisarán xustificación en canto ao seu importe os gastos de estadia que non excedan determinados importes. En segundo termo introdúcese unha nova disposición adicional segundo a cal, para efectos da integración da renda do aforro, se entenderá que non proceden de entidades vinculadas co contribuínte os xuros ou outros rendementos do capital mobiliario satisfeitos por entidades de crédito cando non difiran dos que perciben colectivos similares de persoas non vinculadas.

Finalmente, a disposición derradeira cuarta deste real decreto habilita o ministro de Economía e Facenda para establecer as condicións e os requisitos para a aceptación doutras garantías distintas do aval ou certificado de seguro de crédito de caución nos aprazamentos ou fraccionamentos do pagamento de débedas tributarias.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Economía e Facenda e do ministro de Xustiza, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 31 de outubro de 2008,

DISPÓÑO:

Artigo 1. *Modificación do Regulamento da organización e réxime do notariado, aprobado polo Decreto do 2 de xuño de 1944.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento da organización e réxime do notariado, aprobado polo Decreto do 2 de xuño de 1944:

Un. Modifícase o número 5.º do artigo 156, que queda redactado da seguinte forma:

«5.º A indicación dos documentos de identificación dos comparecentes, a salvo o disposto no artigo 163. Igualmente deberase facer constar o número de identificación fiscal cando así o dispoña a normativa tributaria.

En particular indícaranse os números de identificación fiscal dos comparecentes e os das persoas ou entidades en cuxa representación actúen, nas escrituras públicas relativas a actos ou contratos polos que se adquiran, declaren, constitúan, transmitan, graven, modifiquen ou extingan o dominio e os demais dereitos reais sobre bens inmobles, ou a calquera outro con transcendencia tributaria. Cando os comparecentes se negaren a acreditar algún dos números de identificación fiscal ou manifestaren non poder efectuar tal acreditación, o notario fará constar na escritura esta circunstancia, e advertirá verbalmente a aqueles do disposto no número 2 do artigo 254 da Lei hipotecaria, do 8 de febreiro de 1946, cando resulte aplicable, deixando constancia, así mesmo, da dita advertencia.»

Dous. Modifícase o artigo 177, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 177.

O prezo ou valor dos dereitos determinarase en efectivo, consonte o sistema monetario oficial de España; tamén se poderán expresar as cantidades en moeda ou valores estranxeiros, pero reducíndoos asemade a moeda española. De igual modo, os valores públicos ou industriais estimaranse en efectivo metálico, consonte os tipos oficiais ou contractuais.

Nas escrituras públicas relativas a actos ou contratos polos que se declaren, constitúan, transmitan, graven, modifiquen ou extingan a título oneroso o dominio e os demais dereitos reais sobre bens inmobles, identificaranse, cando a contraprestación consista, en todo ou en parte, en diñeiro ou signo que o represente, os medios de pagamento empregados polas partes, nos termos previstos no artigo 24 da Lei do notariado, de acordo coas seguintes regras:

1.ª Os comparecentes expresarán os importes satisfeitos en metálico, e quedará constancia na escritura desas manifestacións.

2.ª O notario incorporará testemuño dos cheques e demais instrumentos de xiro que se entreguen no momento do outorgamento da escritura. Os comparecentes deberán, así mesmo, manifestar os datos a que se refire o artigo 24 da Lei do notariado, correspondentes aos cheques e demais instrumentos de xiro que fosen entregados con anterioridade ao momento do outorgamento, expresando ademais a súa numeración e o código da conta de cargo. En caso de cheques bancarios ou outros instrumentos de xiro librados por unha entidade de crédito, entregados con anterioridade ou no momento do outorgamento da escritura, o comparecente que efectúe o pagamento deberá manifestar o código da conta con cargo á cal se achegaron os fondos para o libramento ou, de ser o caso, a circunstancia de que se libraron contra a entrega do importe en metálico. De todas estas manifestacións quedará constancia na escritura.

3.ª En caso de pagamento por transferencia ou domiciliación, os comparecentes deberán manifestar os datos correspondentes aos códigos das contas de cargo e aboamento, quedando constancia na escritura de tales manifestacións.

En caso de que os comparecentes se negasen a achegar algún dos datos ou documentos citados anteriormente, o notario fará constar na escritura esta circunstancia, e advertirá verbalmente a aqueles do disposto no número 3 do artigo 254 da Lei hipotecaria, do 8 de febreiro de 1946, deixando constancia, así mesmo, desta advertencia.

Igualmente, nas escrituras citadas o notario deberá incorporar a declaración previa do movemento dos medios de pagamento achegada polos comparecentes cando proceda presentar esta nos termos previstos na normativa de prevención do branqueo de capitais. Se o obrigado a iso non achegar esta declaración, o notario

fará constar tal circunstancia na escritura e comunicarllo ao órgano correspondente do Consello Xeral do Notariado.»

Tres. Modifícase o artigo 285, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 285.

O Ministerio de Xustiza determinará o contido básico dos índices con independencia do seu soporte, e poderá delegar no Consello Xeral do Notariado o desenvolvemento de tal contido, así como a incorporación de novos datos que se deban expresar respecto de cada instrumento.

En calquera caso, nos índices expresarase, respecto de cada instrumento, o número de orde, o lugar do outorgamento, a data, o nome e apelidos ou denominación social de todos os outorgantes ou requirentes e das testemuñas cando as houber e o domicilio daqueles; o obxecto e a contía do documento e o número de folios que comprende e, de ser o caso, o nome do notario autorizante que actúe por substitución do titular do protocolo. Tamén se expresarán neles os datos relativos á suxeición do documento á quenda de repartición, de ser o caso, e ás achegas corporativas. Así mesmo, nos índices expresarase os números de identificación fiscal e a descrición dos medios de pagamento, cando deban constar nas escrituras de acordo co disposto na Lei do notariado ou, de ser o caso, o incumprimento da obriga de comunicación do número de identificación fiscal ao notario ou a negativa á identificación dos medios de pagamento ou a achegar a declaración previa do movemento dos medios de pagamento cando esta resultase preceptiva de conformidade coa normativa de prevención do branqueo de capitais. Igualmente, nos índices expresarase a referencia catastral dos inmobles, cando esta deba constar nas escrituras ou, de ser o caso, o incumprimento da obriga da súa achega.

Na formalización do índice anual en soporte papel, os notarios acomodaranse ao modelo que determine o Consello Xeral do Notariado. Respecto dos índices informatizados, compete, igualmente, ao Consello Xeral do Notariado a determinación das características técnicas de elaboración, remisión e conservación.

En toda esta materia observarase o disposto na lexislación especial en materia de protección de datos.»

Catro. Engádeselle unha nova letra E) ao artigo 344, ao tempo que a letra E) actual pasa a ser a letra F). A nova letra E) queda redactada nos seguintes termos:

«E) Colaborar coas administracións tributarias de acordo co disposto no artigo 17.3 da Lei do notariado e coas autoridades responsables da prevención do branqueo de capitais nos termos establecidos na Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais.»

Cinco. Modifícase o artigo 346, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 346.

O réxime disciplinario dos notarios rexerese polo establecido no artigo 43.dous da Lei 14/2000, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, e polo previsto no presente regulamento. Supletoriamente, na falta de normas especiais, aplicárase o disposto nas normas reguladoras do réxime disciplinario dos funcionarios civís do Estado, excepto no referente á tipificación das infraccións.

A Dirección Xeral dos Rexistros e do Notariado poderá acordar as visitas de inspección que estime necesarias en relación coa actuación dos colexios notariais.

A regulación do réxime disciplinario dos notarios prevista neste regulamento entenderase sen prexuízo do disposto nos artigos 186.3 e 211.5.a) da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e nas súas normas de desenvolvemento.»

Artigo 2. *Modificación do Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto 1776/2004, do 30 de xullo.*

Engádeselle un novo número 5 ao artigo 13 do Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto 1776/2004, do 30 de xullo, que queda redactado da seguinte maneira:

«5. Cando a obriga de reter ou ingresar á conta teña a súa orixe no axuste secundario derivado do previsto no artigo 16.8 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, constituirá a base dela a diferenza entre o valor convindo e o valor de mercado.»

Artigo 3. *Modificación do Regulamento xeral do réxime sancionador tributario aprobado polo Real decreto 2063/2004, do 15 de outubro.*

Modifícanse os números 3 e 4 do artigo 32 do Regulamento xeral do réxime sancionador tributario, aprobado polo Real decreto 2063/2004, do 15 de outubro, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Á vista da documentación recibida e dos informes que considerase oportuno solicitar, o xefe do órgano administrativo competente, se aprecia a existencia dun posible delito, deberá remitir o expediente ao delegado especial ou central ou ao director do departamento correspondente, segundo de quen dependa o órgano actuante.

O xefe do órgano administrativo competente poderá ordenar completar o expediente con carácter previo a decidir sobre a súa remisión ou non ao delegado ou ao director do departamento correspondente.

Se o xefe do órgano administrativo competente non aprecia a existencia dun posible delito, devolveralle o expediente ao órgano que llo remitise ou a outro distinto para que o ultime en vía administrativa.

4. Unha vez recibida a documentación, o delegado ou o director de departamento competente acordará, logo de informe do órgano con funcións de asesoramento xurídico, a remisión do expediente á xurisdición competente ou ao Ministerio Fiscal, ou a súa devolución, segundo aprecie ou non a posible existencia de delito.»

Artigo 4. *Modificación do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo:

Un. Engádesse un novo número 6 ao artigo 93, que quedará redactado da seguinte forma:

«6. Cando a obriga de reter teña a súa orixe no axuste secundario derivado do previsto no artigo 16.8 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, constituirá a base de retención a diferenza entre o valor convindo e o valor de mercado.»

Dous. Modifícase o artigo 103, que quedará redactado da seguinte forma:

«1. A contía do ingreso á conta que corresponda realizar polas retribucións satisfeitas en especie calcu-

larase aplicando a porcentaxe prevista na sección 2.ª do capítulo II anterior ao resultado de incrementar nun 20 por cento o valor de adquisición ou o custo para o pagador.

2. Cando a obriga de ingresar á conta teña a súa orixe no axuste secundario derivado do previsto no artigo 16.8 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, constituirá a base do ingreso á conta a diferenza entre o valor convindo e o valor de mercado.»

Artigo 5. *Modificación do Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo.*

Modifícase o artigo 147 do Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, que queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 147. *Revogación do número de identificación fiscal.*

1. A Administración tributaria poderá revogar o número de identificación fiscal asignado cando, no curso das actuacións de comprobación realizadas conforme o disposto no artigo 144.1 e 2 deste regulamento ou nas demais actuacións e procedementos de comprobación ou investigación, se acredite algunha das seguintes circunstancias:

a) As previstas no artigo 146.1 b), c) ou d) deste regulamento.

b) Que mediante as declaracións a que fan referencia os artigos 9 e 10 deste regulamento se lle comunicase á Administración tributaria o desenvolvemento de actividades económicas inexistentes.

c) Que a sociedade fose constituída por un ou varios fundadores sen que no prazo de tres meses desde a solicitude do número de identificación fiscal se inicie a actividade económica nin tampouco os actos que de ordinario son preparatorios para o seu exercicio efectivo, salvo que se acredite suficientemente a imposibilidade de realizar tales actos no mencionado prazo.

d) Que se constate que un mesmo capital serviu para constituír unha pluralidade de sociedades, de forma que, da consideración global de todas elas se deduza que non se produciu o desembolso mínimo exixido pola normativa aplicable.

e) Que se comunique o desenvolvemento de actividades económicas, da xestión administrativa ou da dirección dos negocios nun domicilio aparente ou falso, sen que se xustifique a realización de tales actividades ou actuacións noutro domicilio diferente.

2. O acordo de revogación requirirá a audiencia previa ao obrigado tributario por un prazo de 10 días, contados a partir do día seguinte ao da notificación da apertura de tal prazo, salvo que ese acordo se inclúa na proposta de resolución a que se refire o artigo 145.3 deste regulamento.

3. A revogación deberase publicar no *Boletín Oficial del Estado* e notificar ao obrigado tributario.

A publicación deberase efectuar nas mesmas datas que as previstas no artigo 112.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, para as notificacións por comparecencia.

4. A publicación da revogación do número de identificación fiscal no *Boletín Oficial del Estado* producirá os efectos previstos no número 4 da disposición adicional sexta da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

5. A revogación do número de identificación fiscal determinará que non se emita o certificado de estar ao día das obrigas tributarias regulado no artigo 74 deste regulamento.

6. Procederá a denegación do número de identificación fiscal cando antes da súa asignación concorra algunha das circunstancias que habilitarían para acordar a revogación.

7. A revogación do número de identificación fiscal determinará a baixa dos rexistros de operadores intracomunitarios e de exportadores e outros operadores económicos.

8. A Administración tributaria poderá rehabilitar o número de identificación fiscal mediante acordo que estará suxeito aos mesmos requisitos de publicidade establecidos para a revogación no número 3 deste artigo.

As solicitudes de rehabilitación do número de identificación fiscal só serán tramitadas se se acompañan de documentación que acredite cambios na titularidade do capital da sociedade, con identificación das persoas que pasaron a ter o control da sociedade, así como documentación que acredite cal é a actividade económica que a sociedade vai desenvolver. Carecendo destes requisitos, as solicitudes arquivaranse sen máis trámite.

A falta de resolución expresa da solicitude de rehabilitación dun número de identificación fiscal no prazo de tres meses determinará que esta se entenda denegada.»

Disposición adicional primeira. *Cotizacións á Seguridade Social consideradas como un imposto idéntico ou análogo ao imposto sobre a renda das persoas físicas.*

Para efectos do disposto no número 2 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de decembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal, terán a consideración de imposto idéntico ou análogo ao imposto sobre a renda das persoas físicas as cotizacións obrigatorias efectivamente satisfeitas pola persoa física a un sistema público de previsión social que teñan por obxecto a cobertura de contingencias análogas ás atendidas pola Seguridade Social, sempre que no país ou territorio de que se trate non se aplique un imposto idéntico ou análogo ao imposto sobre a renda das persoas físicas.

Disposición adicional segunda. *Limitacións no intercambio de información tributaria.*

1. Para efectos do disposto no número 3 da disposición adicional primeira da Lei 36/2006, do 29 de novembro, de medidas para a prevención da fraude fiscal, poderase considerar que existen limitacións no intercambio de información tributaria cun país ou territorio cando, respecto á entrega da información requirida conforme o previsto no convenio para evitar a dobre imposición internacional con cláusula de intercambio de información ou no acordo de intercambio de información en materia tributaria que sexa de aplicación, se produza calquera dos seguintes supostos:

a) Cando transcorridos seis meses sen se ter achegado a información requirida e logo dun segundo requirimento de información respecto ao mesmo contribuínte, non se achegue a información no prazo de tres meses. Para estes efectos, os prazos expresados computaranse a partir do día seguinte a aquel en que se teña constancia da recepción dos requirimentos de información polo país ou territorio en cuestión.

b) Cando transcorridos máis de nove meses desde que se formulou o requirimento de información, o país ou territorio en cuestión non preste ningunha colaboración en relación a tal requirimento ou nin sequera avise da súa recepción.

c) Cando un país ou territorio se negue a achegar a información requirida, non estando fundamentada a negativa nalgún dos supostos establecidos na disposición do

convenio para evitar a dobre imposición internacional con cláusula de intercambio de información ou no acordo de intercambio de información en materia tributaria que regula a posibilidade de denegar un requirimento de información tributaria.

d) Cando a información que se proporcione á Administración tributaria española non permita coñecer os datos que constitúen o obxecto do requirimento de información tributaria, ben porque sexa distinta á requirida ben porque resulte ser incompleta.

2. O director da Axencia Estatal da Administración Tributaria poderá determinar aqueles países ou territorios cos cales, de acordo co previsto nesta disposición, se considere que non existe efectivo intercambio de información tributaria debido ás súas limitacións.

Así mesmo, o director da Axencia Estatal da Administración Tributaria poderá determinar que cun país ou territorio volve existir efectivo intercambio de información tributaria debido a que as súas limitacións, ás cales fai referencia o parágrafo anterior desapareceron.

En ambos os casos, a publicación no «Boletín Oficial del Estado» da resolución correspondente determinará a eficacia de tales consideracións.

Disposición adicional terceira. *Obrigas informativas das compañías subministradoras de enerxía eléctrica.*

As compañías prestadoras das subministracións de enerxía eléctrica deberánlle presentar á Administración tributaria unha declaración anual que conterá, polo menos, a seguinte información:

a) Nome e apelidos ou razón social ou denominación completa e número de identificación fiscal dos contratantes, e daqueles ao cargo dos cales proceda efectuar o cobramento das correspondentes facturas, cando non coincidan cos contratantes.

b) Referencia catastral do inmovible e a súa localización.

c) Potencia nominal contratada e consumo anual en quilovatios.

d) Localización do punto de subministración.

e) Data de alta da subministración.

O ministro de Economía e Facenda aprobará o modelo de declaración, o prazo, o lugar e a súa forma de presentación, así como os supostos e as condicións en que a obriga se deberá cumprir mediante soporte directamente lexible por ordenador ou por medios telemáticos.

Disposición transitoria única. *Modificacións no Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.*

O disposto nos artigos 8, 9 e 10 do Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, aprobado polo Real decreto 1270/2003, do 10 de outubro, segundo redacción anterior á establecida pola disposición derradeira primeira do presente real decreto será de aplicación aos acontecementos que se regulasen en normas legais aprobadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2007.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de facenda xeral.

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, aprobado polo Real decreto 1270/2003, do 10 de outubro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen

fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, aprobado polo Real decreto 1270/2003, do 10 de outubro:

Un. Con efectos para os períodos impositivos que se iniciasen a partir do 1 de xaneiro de 2007, modifícase o artigo 8, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Artigo 8. *Requisitos dos gastos, actividades ou operacións con dereito a dedución ou bonificación.*

1. Para efectos da aplicación dos incentivos fiscais previstos no punto primeiro do artigo 27.3 da Lei 49/2002, considerarase que os gastos de propaganda e publicidade de proxección plurianual cumpren os requisitos sinalados neste punto cando obteñan a certificación acreditativa a que se refire, o artigo 10 deste regulamento e reúnan as seguintes condicións:

a) Que consistan en:

1.º A produción e edición de material gráfico ou audiovisual de promoción ou información, consistente en folletos, carteis, guías, vídeos, soportes audiovisuais ou outros obxectos, sempre que sexan de distribución gratuíta e sirvan de soporte publicitario do acontecemento.

2.º A instalación ou montaxe de pavillóns específicos, en feiras nacionais e internacionais en que se promourene turisticamente o acontecemento.

3.º A realización de campañas de publicidade do acontecemento, tanto de carácter nacional como internacional.

4.º A cesión polos medios de comunicación de espazos gratuítos para a inserción polo consorcio ou polo órgano administrativo correspondente de anuncios dedicados á promoción do acontecemento.

b) Que sirvan directamente para a promoción do acontecemento porque o seu contido favoreza a divulgación da súa celebración.

A base da dedución será o importe total do gasto realizado cando o contido do soporte publicitario se refira de modo esencial á divulgación da celebración do acontecemento. En caso contrario, a base da dedución será o 25 por cento do gasto realizado.

2. Para efectos da bonificación no imposto sobre actividades económicas prevista no punto cuarto do artigo 27.3 da Lei 49/2002, entenderase que as actividades de carácter artístico, cultural, científico ou deportivo que poden ser obxecto da bonificación son as comprendidas dentro da programación oficial do acontecemento que determinen a necesidade de causar alta e tributar pola epígrafe ou grupo correspondente das tarifas do imposto, de modo adicional e con independencia da tributación polo imposto sobre actividades económicas que lle correspondese até ese momento á persoa ou entidade solicitante do beneficio fiscal.

3. Para efectos da bonificación nos impostos e taxas locais prevista no punto quinto do artigo 27.3 da Lei 49/2002, entenderase que a operación respecto á cal se solicita o beneficio fiscal está relacionada exclusivamente co desenvolvemento do respectivo programa cando se refira unicamente a actos de promoción e desenvolvemento da programación oficial do acontecemento.

Entre os tributos a que se refire o mencionado punto non se entenderán comprendidos o imposto sobre bens inmobles, o imposto sobre vehículos de tracción mecánica e outros que non recaian sobre as operacións realizadas.»

Dous. Con efectos para os períodos impositivos que se iniciasen a partir do 1 de xaneiro de 2007, modifícase o artigo 9 que quedará redactado da seguinte maneira:

«Artigo 9. *Procedemento para o recoñecemento dos beneficios fiscais pola Administración tributaria.*

1. O recoñecemento previo do dereito dos suxeitos pasivos á aplicación das deducións previstas no

imposto sobre sociedades, no imposto sobre a renda das persoas físicas e no imposto sobre a renda de non-residentes efectuarao o órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria, logo de solicitude do interesado.

A solicitude deberase presentar polo menos 45 días naturais antes do inicio do prazo regulamentario de declaración-liquidación correspondente ao período impositivo en que deba producir efectos o beneficio fiscal cuxo recoñecemento se solicita. A tal solicitude deberáselle xuntar a certificación expedida polo consorcio ou polo órgano administrativo correspondente que acredite que os gastos con dereito a dedución a que a solicitude se refire, se realizaron en cumprimento dos seus plans e programas de actividades.

O prazo máximo en que se debe notificar a resolución expresa do órgano competente neste procedemento será de 30 días naturais desde a data en que a solicitude tivese entrada no rexistro do dito órgano competente. O cómputo deste prazo suspenderase cando se lle requira ao interesado que complete a documentación presentada, polo tempo que medie entre a notificación do requirimento e a presentación da documentación requirida.

Transcorrido o prazo a que se refire o parágrafo anterior sen que o interesado recibise notificación administrativa acerca da súa solicitude, entenderase outorgado o recoñecemento.

2. O recoñecemento previo do dereito dos suxeitos pasivos do imposto sobre actividades económicas á bonificación prevista en tal imposto efectuarao, logo de solicitude do interesado, o concello do municipio que corresponda ou, de ser o caso, a entidade que teña asumida a xestión tributaria do imposto, a través do procedemento previsto no artigo 9 do Real decreto 243/1995, do 17 de febreiro, polo que se ditan normas para a xestión do imposto sobre actividades económicas e se regula a delegación de competencias en materia de xestión censual do citado imposto.

A solicitude deste recoñecemento previo deberáselle xuntar certificación expedida polo consorcio ou polo órgano administrativo correspondente que acredite que as actividades de carácter artístico, cultural, científico ou deportivo que deban ter lugar durante a celebración do respectivo acontecemento se enmarcan nos seus plans e programas de actividades.

3. Para a aplicación das bonificacións previstas noutros impostos e taxas locais, os suxeitos pasivos deberán presentar unha solicitude ante a entidade que teña asumida a xestión dos respectivos tributos, á cal unirán a certificación acreditativa do cumprimento do requisito exixido no número 3 do artigo 8 deste regulamento, expedida polo consorcio ou polo órgano administrativo correspondente.

4. O prazo máximo en que se debe notificar a resolución expresa do órgano competente nos procedementos previstos nos números 2 e 3 deste artigo será de dous meses desde a data en que a solicitude tivese entrada no rexistro do órgano competente para resolver. O cómputo deste prazo suspenderase cando se lle requira ao interesado que complete a documentación presentada, polo tempo que medie entre a notificación do requirimento e a presentación da documentación requirida.

Transcorrido o prazo a que se refire o parágrafo anterior sen que o interesado recibise notificación administrativa acerca da súa solicitude, entenderase outorgado o recoñecemento previo.

5. O órgano que, segundo o establecido nos puntos anteriores, sexa competente para o recoñecemento do beneficio fiscal poderalle requirir ao consorcio ou órgano administrativo correspondente, ou ao solicitante, a achega da documentación a que se refire o número 1 do artigo 10 deste regulamento, co fin de comprobar a concorrencia dos requisitos exixidos para

a aplicación do beneficio fiscal cuxo recoñecemento se solicita.»

Tres. Con efectos para os períodos impositivos que se iniciasen a partir do 1 de xaneiro de 2007, modifícase o artigo 10, que quedará redactado da seguinte maneira:

«Artigo 10. *Certificacións do consorcio ou do órgano administrativo correspondente.*

1. Para a obtención das certificacións a que se refire este capítulo, os interesados deberán presentar unha solicitude ante o consorcio ou o órgano administrativo correspondente, á cal xuntarán a documentación relativa ás características e finalidade do gasto realizado ou da actividade que se proxecta, así como o orzamento, a forma e prazos para a súa realización.

O prazo para a presentación das solicitudes de expedición de certificacións rematará 15 días despois da finalización do acontecemento respectivo.

2. O consorcio ou o órgano administrativo correspondente emitirá, se procede, as certificacións solicitadas segundo o establecido no punto anterior, nas cales se fará constar, polo menos, o seguinte:

- a) Nome e apelidos, ou denominación social, e número de identificación fiscal do solicitante.
- b) Domicilio fiscal.
- c) Descrición da actividade ou gasto, e importe total deste.
- d) Confirmación de que a actividade se enmarca ou o gasto se realizou en cumprimento dos plans e programas de actividades do consorcio ou do órgano administrativo correspondente para a celebración do acontecemento respectivo.
- e) No caso de gastos de propaganda e publicidade, cualificación de esencial ou non do contido do soporte para efectos do cálculo da base de dedución.
- f) Mención do precepto legal en que se establecen os incentivos fiscais para os gastos ou actividades a que se refire a certificación.

3. O prazo máximo en que se deben notificar as certificacións a que se refire este artigo será de dous meses desde a data en que a correspondente solicitude tivese entrada no rexistro do órgano competente para resolver.

Se nese prazo non se recibise requirimento ou notificación administrativa sobre a solicitude, entenderase cumprido o requisito a que se refire este artigo, e o interesado poderalle solicitar á Administración tributaria o recoñecemento do beneficio fiscal, segundo o disposto no artigo anterior, achegando copia selada da solicitude.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo:

Un. Con efectos desde 1 de xaneiro de 2008, modifícase o número 3 da letra A do artigo 9, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Asignacións para gastos de manutención e estadia. Exceptúanse de gravame as cantidades destinadas pola empresa a compensar os gastos normais de manutención e estadia en restaurantes, hoteis e demais establecementos de hostalaría, xeradas por gastos en municipio distinto do lugar do traballo habitual do perceptor e do que constituía a súa residencia.

Salvo nos casos previstos na letra b) seguinte, cando se trate de desprazamento e permanencia por un período continuado superior a nove meses, non se exceptuarán de gravame estas asignacións. Para estes efectos, non se descontará o tempo de vacacións,

enfermidade ou outras circunstancias que non impliquen alteración do destino.

a) Considerarase como asignacións para gastos normais de manutención e estadia en hoteis, restaurantes e demais establecementos de hostalaría, exclusivamente as seguintes:

1.º Cando se pasase a noite en municipio distinto do lugar de traballo habitual e do que constituía a residencia do perceptor, as seguintes:

Por gastos de estadia, os importes que se xustificuen. No caso de condutores de vehículos dedicados ao transporte de mercadorías por estrada, non precisarán xustificación en canto ao seu importe os gastos de estadia que non excedan 15 euros diarios, se se producen por desprazamento dentro do territorio español, ou de 25 euros diarios, se corresponden a desprazamentos a territorio estranxeiro.

Por gastos de manutención, 53,34 euros diarios, se corresponden a desprazamento dentro do territorio español, ou 91,35 euros diarios, se corresponden a desprazamentos a territorio estranxeiro.

2.º Cando non se pasase a noite en municipio distinto do lugar de traballo habitual e do que constituía a residencia do perceptor, as asignacións para gastos de manutención que non excedan 26,67 ou 48,08 euros diarios, segundo se trate de desprazamento dentro do territorio español ou ao estranxeiro, respectivamente.

No caso do persoal de voo das compañías aéreas, consideraranse como asignacións para gastos normais de manutención as contías que non excedan os 36,06 euros diarios, se corresponden a desprazamento dentro do territorio español, ou 66,11 euros diarios se corresponden a desprazamento a territorio estranxeiro. Se nun mesmo día se produciren ambas as circunstancias, a contía aplicable será a que corresponda segundo o maior número de voos realizados.

Para os efectos indicados nas alíneas anteriores, o pagador deberá acreditar o día e lugar do desprazamento, así como a súa razón ou motivo.

b) Terán a consideración de axuda de custo exceptuada de gravame as seguintes cantidades:

1.º O exceso que perciban os funcionarios públicos españois con destino no estranxeiro sobre as retribucións totais que obterían no suposto de estaren destinados en España, e como consecuencia da aplicación dos módulos e da percepción das indemnizacións previstas nos artigos 4, 5 e 6 do Real decreto 6/1995, do 13 de xaneiro, polo que se regula o réxime de retribucións dos funcionarios destinados no estranxeiro, e calculando tal exceso na forma prevista no citado real decreto, e a indemnización prevista no artigo 25.1 e 2 do Real decreto 462/2002, do 24 de maio, sobre indemnizacións por razón do servizo.

2.º O exceso que perciba o persoal ao servizo da Administración do Estado con destino no estranxeiro sobre as retribucións totais que obtería por soldos, trienios, complementos ou incentivos, no suposto de estar destinado en España. Para estes efectos, o órgano competente en materia retributiva acordará as equiparacións retributivas que lle poidan corresponder a este persoal se estivese destinado en España.

3.º O exceso percibido polos funcionarios e o persoal ao servizo doutras administracións públicas, na medida en que teñan a mesma finalidade que os recollidos nos artigos 4, 5 e 6 do Real decreto 6/1995, do 13 de xaneiro, polo que se regula o réxime de retribucións dos funcionarios destinados no estranxeiro ou non exceda as equiparacións retributivas, respectivamente.

4.º O exceso que perciban os empregados de empresas, con destino no estranxeiro, sobre as retribu-

cións totais que obterían por soldos, xornais, antigüidade, pagas extraordinarias, mesmo a de beneficios, axuda familiar ou calquera outro concepto, por razón de cargo, emprego, categoría ou profesión no suposto de estaren destinados en España.

O previsto nesta letra será incompatible coa exención prevista no artigo 6 deste regulamento.»

Dous. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2008, engádesse unha nova disposición adicional sétima, co seguinte contido:

«Disposición adicional sétima. *Rendementos do capital mobiliario para integrar na renda do aforro.*

Para os exclusivos efectos do establecido no artigo 46 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, entenderase que non proceden de entidades vinculadas co contribuinte os rendementos do capital mobiliario previstos no artigo 25.2 da Lei 35/2006 satisfeitos polas entidades previstas no artigo 1.2 do Real decreto lexislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das comunidades europeas, cando non difiran dos que lles fosen ofertados a outros colectivos de similares características ás das persoas que se consideran vinculadas á entidade pagadora.»

Disposición derradeira cuarta. *Aceptación de garantías distintas do aval ou certificado de seguro caución.*

Habilitase o ministro de Economía e Facenda para establecer as condicións e os requisitos para a aceptación doutras garantías distintas do aval ou certificado de seguro de caución nos aprazamentos ou fraccionamentos do pagamento de débedas tributarias. En particular, o ministro de Economía e Facenda poderá establecer a contía máxima pola que se poderá aceptar como garantía de aprazamento ou fraccionamento do pagamento de débedas tributarias a fianza persoal e solidaria prevista no artigo 82.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Mentres o ministro de Economía e Facenda non estableza a contía máxima pola que se poderá aceptar como garantía dun aprazamento ou fraccionamento do pagamento de débedas tributarias a fianza persoal e solidaria, cando proceda a exixencia de garantía, poderase aceptar a citada garantía para o pagamento de débedas tributarias por importe igual ou inferior a 3.000 euros. Para efectos da determinación de tal contía, acumularanse no momento da solicitude tanto as débedas a que se refire a propia solicitude como calquera outra do mesmo debedor para as cales se solicitase e non se resolvese o aprazamento ou fraccionamento, así como o importe dos vencementos pendentes de ingreso das débedas aprazadas ou fraccionadas, salvo que estean debidamente garantidas.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 3 de novembro de 2008.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

MINISTERIO DE INDUSTRIA, TURISMO E COMERCIO

18634 *REAL DECRETO 1890/2008, do 14 de novembro, polo que se aproba o Regulamento de eficiencia enerxética en instalacións de iluminación exterior e as súas instrucións técnicas complementarias EA-01 á EA-07.* («BOE» 279, do 19-11-2008.)

A eficiencia e o aforro enerxéticos constitúen obxectivos prioritarios para calquera economía e pódense conseguir sen afectar o dinamismo da súa actividade, xa que melloran a competitividade dos seus procesos produtivos e reducen tanto as emisións de gases de efecto invernadero como a factura enerxética.

A elaboración da Estratexia de aforro e eficiencia enerxética en España 2004-2012 (E4) constituíu un novo elo que se unía a unha longa cadea de actuacións normativas, dirixidas todas elas á mellora do sistema enerxético español. A oportunidade da estratexia estaba xustificada, tanto en termos enerxéticos como por consideracións de índole socioeconómica e ambiental.

Ademais, a execución da estratexia promove unha redución significativa de emisións de contaminantes atmosféricos, en concordancia coas directivas europeas e orientacións internacionais.

Como desenvolvemento da estratexia, o 1 de agosto de 2008 o Consello de Ministros aprobou o Plan de Aforro e Eficiencia Enerxética 2008-2011, que recolle entre unha das súas principais medidas a mellora da eficiencia das instalacións de iluminación exterior.

O artigo 2 da Lei 21/1992, do 16 de xullo, de industria, sinala como un dos seus fins o de «contribuír a compatibilizar a actividade industrial coa protección do ambiente».

Así mesmo, o artigo 9.1 da devandita lei indica que o obxecto da seguranza industrial é «a prevención e limitación de riscos, así como a protección contra accidentes e sinistros capaces de producir danos ou prexuízos ás persoas, á flora, á fauna, aos bens ou ao ambiente, derivados da actividade industrial ou da utilización, funcionamento e mantemento das instalacións ou equipamentos e da produción, uso ou consumo, almacenamento ou refugos dos produtos industriais».

O Regulamento electrotécnico para baixa tensión, aprobado polo Real decreto 842/2002, do 2 de agosto (REBT), ten por obxecto «establecer as condicións técnicas e garantías que deben reunir as instalacións eléctricas conectadas a unha fonte de subministración nos límites de baixa tensión, coa finalidade de preservar a seguranza das persoas e dos bens, asegurar o normal funcionamento das devanditas instalacións, previr as perturbacións noutras instalacións e servizos e contribuír á fiabilidade técnica e á eficiencia económica das instalacións».

A Instrución técnica complementaria ITC-BT 09 do citado regulamento refírese a instalacións de iluminación exterior, con prescricións específicas para a súa seguranza.

O uso irracional da enerxía e a contaminación lumínica supoñen un impacto negativo sobre o ambiente, polo que, ante a escaseza de recursos naturais, se fai imperativo evitalos, na medida do posible.

Aínda que existen algúns antecedentes normativos parciais sobre o aspecto considerado, estes son limitados, ben polo seu obxectivo (por exemplo, a Lei 31/1988, do 31 de outubro, sobre protección da calidade astronómica dos observatorios do Instituto de Astrofísica de Canarias) ou ben por se restrinxir ao ámbito da comunidade autónoma ou concello que os promulgou.

En consecuencia, considerouse conveniente e necesario abordar o problema da eficiencia enerxética nas instalacións de iluminación exterior eléctrica, de maneira xeral para todo